

NEVROTİK KADIN HASTALARIN İLKOKUL ÇAĞINDAKİ ÇOCUKLARININ RUHSAL BELİRTİLER YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Bahar GÖKLER

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fak.

Çocuk Ruh Sağlığı Ünitesi Uzmanı

Aile araştırmalarında rastlanan en çarpıcı bulgulardan biri, anababa patolojisi ile çocukta patoloji arasındaki bağın oldukça yüksek oranda olmasıdır (Meissner, 1964).

Anababadaki ruhsal hastlığın çevresel etkenler yoluyla çocukta da ruhsal bir bozukluğa yol açtığını kanıtlayan pek çok veri bulunmaktadır. Fakat bu, çocuklardaki psikiyatrik bozukluklarda doğuştan gelen bazı etkenleri yadsıtmak anlamına alınamaz (Rutter, 1966).

Erişkindeki ruhsal hastalık ile çocukta psikiyatrik bozukluk arasında bağlantıda kalıtsımsal ve çevresel etkenlerin önemi tartışılmakta olan bir konudur (Rutter, 1966).

Epidemiyolojik çalışmalar, çocukluktaki ruhsal bozuklukları, okul ve aile dışı çevresel etkenler yanında, evlilik içi uyumsuzluk, anababadaki ruhsal bozukluk ve sosyal dengesizliklere bağlamışlardır (Cooper ve ark, 1977).

Anababadaki ruhsal bozukluk, ilişkili olduğu düşünülen aile bozukluklarının bir sonucu olarak çocuklarda da psikiyatrik hastlıkların doğmasına yol açar (Rutter, Hersov, 1977).

Çocuklardaki ruhsal bozuklukların çoğunlukla, çocuk ile anababası, özellikle annesi arasındaki bozuk ilişkilere bağlanarak açıklandığı bilinmektedir (Nilsson ve ark., 1973). Oysaki bu konuda yapılan sistematik araştırmalar ve nevrozların oluşumunda belirgin

yer tutabilecek olan ailesel etkenler hakkında istatistiksel veriler çok azdır (Ingham, 1949; Rutter 1966).

Nevroz belirtileri, tartışmaların ve karmaşaların bir sonucu olup, nevroz tanımı, kişiler arası ilişkilerde, karşılıklı etkileşimlerde bir bozukluğu içermektedir (Adasal, 1973). İzleme çalışmalarımızda nevrotik kadın hastaların çoğunun «anne» oldukları görülmektedir. Bu uyum bozukluğu gösteren, sağlıksız etkileşimler içindeki annelerin çocukları nasıl yetişmekteyler, anne-deki bozuk davranışı, ilişki kalibini bilmeyip sürdürmeye midirler yoksa annedeki ruhsal bozukluktan hiç etkilenmemeksinin sağılıklı bir uyum mu geliştirmektedirler?

Bu araştırma, annede, açık nevroz belirtileri ile giden psikopatolojinin çocuk üzerindeki etkilerini incelemek ve annedeki ruhsal hastlığın türü ile çocukta ruhsal bozukluk arasında doğrudan bir bağlantı olup olmadığını saptamak amacıyla düzenlenmiştir.

YÖNTEM

Bu araştırmanın kapsamına, «nevroz» belirtileri ile başvuran ilkokul ya da daha üst düzeyde öğrenim görmüş, evli, ilkokul çağında çocuğu olan kadın hastalar alındı ve psikiyatrik bir yakınıma ile herhangibir psikiyatri merkezine başvurmamış olan, aynı ölçütleri taşıyan kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Bu çalışmada, hasta ve kontrol grubu olarak toplam 40 aile değerlendirildi.

Hasta olarak başvuran anne idi. Araştırmaya anne ile birlikte baba ve çocuk da katıldı. Baba, sağlıklı olarak kabul edilerek, aile içi iletişimini, etkileşimin, anne ve çocuğun belirtilerinin değerlendirilmesinde bir kontrol kişi, bir gözlemci olarak kullanıldı.

Annedeki ruhsal belirtileri saptamak amacıyla, psikiyatrik görüşme, M.M.P.I. ve Belirti Değerlendirme Listesi gibi yöntemlerden yararlanıldı.

Kullanılan Belirti Değerlendirme Listesi, psikologlarca Türkçeye çevrilecek, ilk kez bu araştırmada uygulandı.

Araştırmaya katılan kişilere uygunmadan önce, ilkokul ya da daha alt düzeyde kişilere verilerek testin geçerliliği saptandı.

82 sorudan oluşan bu teste, belirtiler derecesine göre 0, 1, 2, 3, 4 şeklinde değerlendirildi.

Kari-koca iletişimini değerlendirmesi, annenin yanıtlarındaki abartma ya da saklama payının öğrenilmesi açısından testler, anneler adına, baba-lar tarafından da ayrı ayrı dolduruldu.

Ayrıca baba-larla görüşülerek, annedeki hastalık belirtileri ile ilgili kısa bilgiler alındı.

«Nevroz» tanısı kesinleşen annelere, araştırmmanın amacı anlatılarak, ruhsal yönden sağıksız olan annelerin çocuklarında benzer belirtilerin görülp görülmeyeğinin değerlendirilmek istediği belirtildi.

Cocuktaki ruhsal belirtileri değerlendirmek üzere, çocuklar için Ruhsal Belirti Değerlendirme Listesi, Cümle Tamamlama Testi, Üç Dilek Testi, Resim Çizdirme (Good-Enough) Testi gibi araçlar kullanıldı.

68 sorudan oluşturulmuş bir test olan Çocuklar İçin Ruhsal Belirti Değerlendirme Listesi, hasta ve kontrol grup anne ve babalar tarafından ayrı ayrı dolduruldu. Annebabaya testi doldururken birbirlerine danışmamaları, soru sorup, fikir almamaları belirtildi.

Belirtiler yoğunluğununa göre, Pek çok, Sık sık (3), Çok, Sık (2), Az, Ba-zan (1), Değil, Yok (0) olarak değerlendirildi.

Cümle Tamamlama, Üç Dilek Testi ve Resim Çizdirme Testi yoluyla çocukların içrel duyguları, kendilerini ve çevrelerini değerlendirme, algılama biçimleri öğrenilmeye çalışıldı.

BÜLGÜLAR

Annelerin ruhsal belirtilerinin değerlendirildiği ilk bölüm ile, çocukların ruhsal belirtilerinin değerlendirildiği ikinci bölümün bulguları ayrı ayrı verilecektir.

1 — Annelerin Ruhsal Durumları :

a) Hastalarla yapılan psikiyatrik görüşmeler sonucu, belli tanı değerlendirmelerine gidildi.

İzlenen nevrotik kadın hastaların büyük çoğunluğunun evlilik öykülerinde, kari-koca geçimsizliği, tartışmalar, doyumsuzluklar, eşlerden ve eş yakınlarından yakınıma ön planda gelen konuları.

b) Hasta ve kontrol grubu anneleri ayrı ayrı M.M.P.I. uygulandı. Yine hasta ve kontrol gruplarında, M.M.P.I.'yı oluşturan 13 alt grup için, grup ortalaması «t» testi uygulanarak karşılaştırıldı. Hasta grubundaki annelerin, kontrol grubu annelerden daha fazla ruhsal belirti gösterdikleri saptandı.

c) Belirti Değerlendirme Listelerinin, belirtinin yoğunluğuna göre 0, 1, 2, 3, 4 şeklinde değerlendirildiği açıklanmıştır. Buna göre, her iki grupta, annelerin kendileri için ve babaların anneler adına verdikleri puanlar ayrı ayrı toplanarak, toplam puanlar saptandı. Belirtilerin niteliği dikkate alınmaksızın, bu toplam puanlara göre gerekli istatistiksel işlemler uygulandı. Anne baba yanıtları arasında farklılıkların olup olmadığı araştırıldı. İki grubun ortalamama puanları «t» testi uygulanarak karşılaştırıldı. Sonuç istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0.05$). Hasta grup annelerin kendilerini değerlendirmeleri ile, kocalarının onları değerlendirmeleri arasında bir fark yoktu.

Aynı işlem kontrol grubu için de yapıldı. Kontrol grubunda da eşler arasında, belirtileri değerlendirme açısından bir fark bulunmadı.

Daha sonra, hasta ve kontrol grubu annelerin belirti grup ortalamama puanları arasındaki farkın anlamlı olup olmadığı, yine «t» testi kullanılarak araştırıldı. İki grup arasındaki «t» testi sonucu anlamlı idi ($p < 0.05$). Hasta grubu anneler, kontrol grubundaki annelerden daha çok ruhsal belirti göstermekteydi. Bu bulgular, psikiyatrik görüşmeler sonucu varılan tanıları desteklemekte idiler.

Aynı işlem, her iki gruptaki baba-lar arasında da yapıldı. Sonuç istatistiksel olarak anlamlı idi ($p < 0.05$). Hasta annelerin kocaları, eşlerindeki sağlıksızlık belirtilerinin varlığını desteklemekteydi.

2 — Çocukların Ruhsal Durumları

a) Çocukların ruhsal durumlarının değerlendirildiği belirti listeleri 3 yöntemle ele alındı.

a.) İlk yöntemde, hasta ve kontrol gruplarında, her çocuğa ilişkin, anne ve babaların ayrı ayrı verdikleri puanlar toplandı ve toplam puanlar değerlendirildi. Belirtilerin niteliği dikkate alınmaksızın, bu toplam puanlara göre gerekli istatistiksel işlemler yapıldı.

Once her bir çocuğa ilişkin değerlendirmede, anne-baba yanıtları arasında bir farklılık olup olmadığı araştırıldı. Grupların ortalamama puanları «t» testi uygulanarak karşılaştırıldı. Sonuç istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0.05$). Hasta grupta, anne babaların çocukları değerlendirmeleri arasında bir fark yoktu.

Kontrol grubu için de aynı işlem uygulandı. Kontrol grupta da anne ve babalar çocukların birbirlerinden farksız değerlendiriyorlardı.

Daha sonra, her iki grup çocukta, belirtiler, annelerin değerlendirmesine göre saptandı. Çocuklardaki belirtilerin değerlendirilmesi açısından, hasta ve kontrol grubu annelerin yanıtları arasındaki «t» testi sonucu anlamlı bulundu ($p < 0.05$). Hasta grubundaki çocuklar daha fazla ruhsal belirti göstermekte idiler.

Aynı karşılaştırma, her iki grup çocukta, babaların değerlendirmesine göre de yapıldı. Hasta annelerin çocuklar, babalara görede, daha fazla ruhsal belirti göstermekte idiler.

a.) Bu yöntemde, yine aynı liste içinden nevroz eşdeğeri sayılabilen 17 belirti seçildi. Her belirtinin, hasta ve kontrol gruplarında, kaç çocukta görüldüğü saptandı. Anne ve babaların ayrı ayrı yanıtlanması ile, hasta ve kontrol grubu çocukların, her bir belirtinin görülmeye sıklığı % olarak arası-

tirildi. Yüzde dörtler arası farkla ilgili gerekli istatistiksel işlemler uygulandı. Hasta grup anne-babaların, bu belirtiler açısından, çocukların değerlendirmeleleri arasındaki farklılık, hiç bir belirti için anlamlı değildi. Aynı durum kontrol grubu anne-babalar için de geçerli idi. Fakat hasta ve kontrol grubu anneler, ayrı ayrı ele alındıklarında, bazı belirtiler açısından, hasta ve kontrol grubu çocukların arasında anlamlı bir farklılık bulundu.

Alinganlık, kuşkuculuk, korkaklıklık, inatçılık, sinirlilik, tedirginlik, yatağını islatma gibi belirtiler hasta annelerin çocuklarınlarında daha fazla görülmekte idi.

Hasta ve kontrol grubu babalar, ayrı ayrı ele alındıklarında, iki grup çocukların arasındaki fark, tek bir belirti açısından, istatistiksel olarak anlamlı idi. Sinirlilik, tedirginlik gibi belirtilerin, hasta annelerin çocuklarınlarında daha fazla görülmesi sonucunu babalar da desteklemekteydi.

a) Üçüncü yöntemde, aynı liste içinden seçilen 4 olumlu bulgunun, hasta ve kontrol gruplarında, kaç çocukta görüldüğü, anne ve babanın ayrı ayrı yanıtlamaları dikkate alınarak saptanmaya çalışıldı. Hasta ve kontrol grubu anne-babalar ayrı ayrı ele alındığında, uygulanan «t» testi sonucuna göre, olumlu belirtiler açısından, hasta ve kontrol grubu çocukların arasında anlamlı bir farklılık yoktu. Her iki grup çocuk da bu olumlu belirtileri göstermektedirler.

4 olumlu belirti:

1 — Ders dışında meraklıları ve ilgileri vardır.

2 — Kendi kendine yeterlidir, kendi işini kendi görür.

3 — İşbirliği yapar ve verilen işi tutar.

4 — Büyüklere arası iyidir.

b) Cümle Tamamlama Testleri Sonuçları:

Nevrotik annelerin çocukların ile kontrol grubundaki çocuklar, bu testlerdeki yanıtları yönünden incelendiğinde, anne, baba ve kardeşlerle ilgili tutumları belirleyen cümlelerin sayısı ve içerisinde, iki grup arasında belirgin farklılık olduğu saptandı. (Hasta grup çocuklarınında anne, baba, kardeşlerle ilgili cümle sayısı % 33.75, kontrol grubu çocuklarınında ise % 18.95 bulundu).

Kontrol grubundaki çocuklara kıyasla, ana-baba ile ilgili tutumları belirleyen cümleler, nevrotik annelerin çocuklarınında sayısal olarak fazlaydı. Yine bu cümlelerde içerik olarak, annenin hastalığından, bozuk ev içi ilişkilerden, özellikle bozuk ana-baba ilişkilerinden duyulan kaygı, anneye düşkünlük, ana-babanın sevgisinden emin olamama ve ana-baba tutumlarındaki değişkenlikten yakınma yoğunluk kazanmakta idi.

Kontrol grubunda, anne baba ile ilgili tutumları belirleyen cümleler, hasta grubu çocukların da kıyasla, az sayıda ve coğunlukla içerik yönünden yüksüz ya da duygusal doyumun ve aile içi dengeyi, mutluluğu yansitan cümlelerdi.

Her iki grupta, kardeşlerle ilgili tutum cümleleri karşılaştırıldığında, herhangi bir fark gözlenmedi. Her iki grupta da kardeşlerle iyi ilişkiler coğunlukta idi.

c) Üç Dilek Testi İle İlgili Bulgular:

Üç dilek testinde verilen yanıtlarına göre, hasta ve kontrol grubu çocukların dilekleri, 1) Başarı ile ilgili istekler,

- 2) Mutluluk ve Sağlık ile ilgili istekler,
 3) Somut Nesnel istekler, 4) Diğerleri şeklinde 4 alt grubu ayrılarak karşılaştırıldı.

Hasta ve kontrol grupları için, her alt grupla ilgili belirtilen isteklerin sayısı ayrı ayrı toplandı. Alınan sonuçların anlamlı olup olmadığını ölçebilmek için «X²» tekniği kullanıldı.

Uygulanan «X²» testine göre her iki grup çocuğun üç dilek testi ile ilgili bulgularının karşılaşılması istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir ($\chi^2 = 7.80$, $p < 0.05$). Hasta grup çocukların mutluluk ve sağlıkla ilgili istekler yoğunluktaydı.

d) Resim Çizdirme (Goodenough) Testi ile İlgili Bulgular:

Her iki grup çocukta, resim çizdirme testi sonucunda, belirgin, somut bir farklılık bulunamadı.

Resimler, bütünlük ve boyutlar yönünden, hasta ve kontrol grup çocuklarınında, yalnızca yașlara göre farklılık göstermekte idiler.

Her iki grup çocuğun da, resimlere verdikleri öyküler içerik yönünden pek farklı değildi. Genel olarak, öykülerde yoğunluk kazanmış konular, iyilikseverlik, kötülerin cezalandırılması, başarı-başarısızlığı.

Resimler klinik gözlemlere göre değerlendirildi, daha ileri psikolojik teknike dayalı değerlendirmeler yapılamadı.

TARTIŞMA

Aile yaşantısının bazı yanlarının, nevrozların oluşumunda belirgin bir yer tuttuğu bilinmekle birlikte, bu konudaki istatistiksel bulgular çok az sayıdadır (Ingham, 1949).

Bu çalışmada «nevroz» tanısı ile sağaltım gören kadın hastaların çocukların da nevrotik belirtilerin görülmüş görülmediği araştırılmaya çalışılmıştır.

Araştırmamıza kaynak olan varsayım, «nevrotik annelerin çocukların da nevrotik belirtilerin olacağı» idi. Çalışma sonucu elde edilen bulgular, varsayımımızı destekler düzeyde idi. Nevrotik annelerin çocukların, gerek anne, gerekse babanın değerlendirmesi ile, kontrol grubu çocuklara kıyasla ruhsal belirtiler daha fazlaydı.

Ingham, aile içi çatışma ve aileden bir bireyin ruhsal hastalığını, nevroza yol açan en önemli iki etken olarak belirtir. Nevrozarda aile yapısı üzerine yaptığı araştırmasında nevrotik hasta grubunda, ana-babadan biri ya da ikisinde birden görülen ruhsal hastalık oranının % 47.1 olduğunu belirtirken, bu oranı kontrol grubunda % 2.7 olarak bulmustur (Ingham, 1949). Bu da gerek ana-babalardaki ruhsal hastalık, onların çocuklarında görülen ruhsal bozuklıklarla yakından ilişkilidir. görüşünü, gerekse bizim varsayımımızı bir yönde destekleyen bir bulgudur.

Rutter, psikiyatrik yardım isteyen çocukların ailelerinde önemli oranda anababa ruhsal hastalığına rastlandığını belirtmiştir. Vakaların çoğunda hasta olan annedir (Rutter, 1966).

W.H. Lo, çocukluk nevrozlarındaki etyolojik etkenleri araştırırken, nevrotik çocukların annelerinde nevroz belirtileri gösterme oranının, kontrol çocuklara kıyasla daha yüksek olduğunu açıklar (Lo, 1969).

S. F. Cooper ve arkadaşları 26 psikiyatrik hastanın okul çağında 42 çocuğu

cüğü üzerinde yaptıkları araştırmada, bu çocukların 19'unda psikiyatrik bozukluk görüldüğünü saptamışlardır (Cooper ve ark. 1977).

Bütün bu bulgular, bizim bulgularımızı desteklemektedirler. Bizim çalışmamızda, nevrotik annelerin çocuklarında, kontrol annelere kıyasla daha çok ruhsal belirti görüldüğü açığa çıkmıştır.

Ayrıca, nevrotik annelerin çocuklarında, annenin değerlendirmesi ile, alinganlık, kuşkuculuk, korkaklık, inatçılık, sınırlilik, tedirginlik, yatağını islatma gibi belirtilerin yoğunluk kazandığı belirlenmiştir.

Britton, ruhsal yönden hasta çocukların anneleri üzerinde yaptığı araştırmasında, nevrotik ve depressif annelerin çocuklarında nevrotik ya da nevrotik bozukluklarla birlikte davranışsal bozukluklar görüldüğünü belirtirken, bulgularının bizim çalışmamızın sonuçları ile benzerlik gösterdiği dikkati çekmiştir. (Britton, 1969).

Jenkins, annedeki kişilik eğilimleri ile, çocuktaki belirtiler arasında güçlü bir bağlantı bulunduğu belirtmiştir (Jenkins, 1966). Agorafobik kadınların okul korkusu olan çocuklar yetiştirmeleri olasılığı fazladır (Berg, 1976).

Cocuktaki ruhsal bozukluk, bozuk aile içi ilişkiler ve evlilik uyuşmazlıkları ile bağıntılı bulunmuştur. Anababaların ruhsal bozukluk, ilişkili olduğu düşünülen aile içi bozuklukların bir sonucu olarak çocuklarda da ruhsal hastalıkların doğmasına yol açar. (Rutter, Hersov, 1966).

Bizim araştırmamızda, çocuklara uygulanan cümle tamamlama ve üç dilek testleri bu bulguları desteklemektedirler. Bu testlerde, nevrotik anne-

rin çocuklarında, anne-baba uyuşmazlığı, bozuk ilişkiler, ev içi çatışmalar dan duyulan kaygı belirgin olarak görülebilmekte, mutluluk ve sağılıkla ilgili dileklerin yoğunluk kazanması, onların bu konudaki özlemlerini dile getirmekte ve çocuklardaki tepkilerin çevre koşullarına göre belirlendiğini göstermektedir.

Çocuklardaki ruhsal bozukluğun türünü belirleyen anababanın psikiyatrik tanısı değil, psikolojik özellikleridir (Cooper ve ark. 1977). Belki de bu bağlantı bir sosyal kalitimin sonucudur (Britton, 1969).

Çocuklarda görülen ruhsal belirtilerin, aile içi uyuşmazlık ve çatışmalara tepki niteliğinde, fakat anababaların patolojinin aynen yinelenmesi şeklinde değişildir, kendilerine özgü oldukları, aile içi düzensizlik ya da anababa patolojileri olumlu yönde değişime gösterdiğinde, çocuklarda görülen bu bozuklukların gelişim süreci içinde ortadan kalkabileceği söylenebilir. Bu da ancak uzun süreli izleme çalışmaları ile kanıtlanacaktır.

KAYNAKLAR

- Adasal, R. *Ruh Hastalıkları*. A.Ü. Tıp Fakültesi yayınları. No : 278, Ankara, 1973.
- Berg, I. School phobia in the children of agoraphobic women. *Brit. J. Psychiatry*, 1976, 128, 86 - 89.
- Britton, R. S. Psychiatric disorders in the mothers of disturbed children. *J. Child Psychol. Psychiat*, 1969, 10, 245 - 258.
- Cooper, S. F., Leach, C., Storer, D., Tonge, W. L. The children of psychiatric patients : Clinical findings. *Brit. J. Psychiat*, 1977, 131, 514 - 522.

- Ingham, H. V. A statistical study of family-relationship in psychoneuresis. *American Journal of Psychiatry*, 1949, 106, 91 - 99.
- Jenkins, R. L. Psychiatric syndromes in children and their relation to family background. *Amer. J. Orthopsychiat.*, 1966, 36 (3), 450 - 457.
- Lo, W. H. Aetiological factors in childhood neuresis. *Brit. J. Psychiat.*, 1969, 115, 889 - 894.
- Meissner, W. W. Thinking about the family. Psychiatric Aspects. *Family Process*, 1964, 3, 1 - 40.
- Nilsson, A., Almgren, P. E., Köhler, L. Enuresis : The importance of maternal attitudes and personality. *Acta Psychiat. Scand.*, 1973, 49, 114 - 130.
- Rutter, M. Children of sick parents : An environmental and psychiatric study. *Maudsley Monographs*. 16. Oxford University Press. London. 1966.
- Rutter, M., Hersov, L. *Child Psychiatry : Modern Approaches*. Blackwell scientific publications, Oxford-London, 1977.